

Hodnocení vedoucího magisterské diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Lucia Troppová		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Animovaná tvorba		
Forma studia	prezenční	akad. rok	2017/2018
Název práce	Dokumentace přípravy, realizace magisterské diplomové práce a rešerše		
Vedoucí práce	doc. akad. mal. Michal Zeman		

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Jazyková úroveň					X		
Srozumitelnost textu						X	
Práce se zdroji						X	
Přínos práce				X			
Obrazová dokumentace				X			
Průběžná práce / konzultace				X			

Popředky hneť povím krátce, Zlín stojí na pomezí všeckého, aj Baťa tak stojí. Aby sa ludkové lépe dovťúpili, je třeba jít naprotivá temu Slovači, a přitom neurazit' neumětelstvím haťmatilky. Valaščina sa vyjevila výchyrná, mluvy nejbližej toho pomezí a tak naozaj vyložít' všeccko na talěš. Študovaná roba Lucia, naozaj dohlúbała, je taká cáhovitá študentka, ktorá rozumu pobrala. Není třeba sa rozdrapít', ... a načiž saňe, dyž sňehu není.

Jej písaný štolverk je takový ingyš ovocný, že na zubech se zachyťil. Napísala pjekný študýrovaný paklík, řečnovala hypko o všeckém v jej branži, vybarvila barvistý svjet kumšťýřú Julese Verneho, Emila Cohla, aj toho Picassa. Hargošila pjekně, jak stvářela bytelný tovar aj jakožto samorostové dílo. Do téj študovanej vjeci vedžgała svoju dušu. Pustila sa do toho, jak vůl do otěpky slamy. Vjerňe opísala svoju nepodaru, jak odložila hebla. Písala, jak hvílu sa

mátožila v kád'eru od pocát' až posem, pak plovala v hovadské močaríně, ve zmole sa mrvila aj vysmoliła. Hvilu sa motala jak kača v župici, šantała. Aj nechała sa štengrovať, že bodaj rozum nenechávala nidy doma, že sova kanárka nevysedí. Ja náhle, pičurka či svatojánek študovanej robje to vyjevił: „Dyš si hovno, sed' v řiti!“ Margóte, to byl řochanec, jednomu by grča naskočila. Jářku, to na podiv. Zvedlo to študovanú robu ze dna vaskavé bečky. Vjed'ela, že není žádná brbłoňa, že není ani zhníłka, aj zbuntovala svoju vnútovní sílu. Proklestila sa slovní chamrad'ou, obrazovou húžvou. Smažila trnky, pak ale z mrkve zdárně vykysnuła, Stvrđila, že ta umje vjecěj než enem chleba jest'. Nic nerobila poležačky, počala šuchtiť, na maďeru uštrykovala. Není žádná plaňťucha, nepísala žádné plantanice, nic nezaonačila, do mrťe šmrncovně aj fajňučko popisala. Po fučaní, povichru přišel juhový vjetr. Toš včilkej na magure stojí a na znakovém grúňu plápolá vítězná kumštovní fanglička.

Komandýr si hñete muňku: „Do kopca pomoz, s kopca přidrž, na rovince nešanuj.“

Słunko peče, déšč poteče.

Pámbu chraň a opatruj!

Návrh klasifikace „velmi dobré“ – B

Z valašskej slínové doski, dňa 28. 05. 2018

.....
podpis komandýra